

Maria si Marta

revista surorilor

Nr. 15   Septembrie 2006

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos”

Efeseni 1:3

**BISERICA CREȘTINĂ BAPTISTĂ „GOLGOTA”
ȘOS. NICOLAE TITULESCU, NR. 56A, SECT. 1**

« Și mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu m-ai trimis. »

Ioan 17 :21

Părtășia adevărată

Un cuvânt foarte des folosit în limbajul creștin este «părtășie». El are o semnificație aparte în Vechiul Testament; când închinătorii se adunau în Casa lui Dumnezeu, ei simțeau bucuria părtășiei cu ceilalți, suflul general al închinării și fiorul specific al prezenței lui Dumnezeu.

Părtășia frățească a fost una dintre preocupările esențiale ale Bisericii Primare (Faptele Apostolilor 2 :42), așa după cum este arătat în Noul Testament. Este imperios necesar ca și noi să avem o astfel de preocupare, fiind îndemnați și de cântarea « Ce bine e când frații cu dulce se unesc și-n dragoste și-n pace pe Hristos Îl servesc ».

Când folosim cuvântul «părtășie» ne gândim la armonie și înțelegere între frați, la împrejurarea ceremonială sacră și la consacrarea în slujire, dar nu numai la atât, ci ea este :

- **Sfântă** – 1 Ioan 1 :3 « Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos » ;
- **Prețioasă** – Psalmul 84 :10 « Mai mult face o zi în Casa Domnului decât o mie în altă parte » ;
- **Binecuvântată** – Matei 18 :20 « Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor » ;
- **Răsplătită** – Ioan 14 :13-14 « Și orice veți cere în Numele Meu voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face. ».

Adina Popovici

„Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide”

Matei 7:7

Când doamna L. G. Beaird din Highland, Illinois, s-a confruntat cu tragedia pură, a descoperit că își putea găsi pacea și liniștea îngenunchind și spunând: „**O, Doamne, fie ca voia Ta, nu a mea, să se împlinească**”.

Într-o seară a sunat telefonul, va scrie ea într-o scrisoare. A sunat de paisprezece ori înainte să-mi fac curaj să ridic receptorul. Știam că trebuie să fie spitalul și eram îngrozită. Mă temeam că băiețelul nostru moare. Avea meningită. I se administrase deja penicilină, dar aceasta îi provocase fluctuații de temperatură, iar doctorii se temeau că boala îi ajunsese la creier și putea provoca o tumoare cerebrală – și moartea. Apelul telefonic era cel de care mă temeam. Era de la spital; doctorul vroia să venim acolo neîntârziat.

Poate că vă imaginați teroarea prin care treceam eu și soțul meu, stând în sala de așteptare. Toți ceilalți erau cu copii, numai eu stăteam cu brațele goale, întrebându-mă dacă aveam să îl mai țin vreodată în brațe pe micuțul nostru. Când, în cele din urmă, am fost chemați în cabinetul doctorului, expresia de pe chipul lui ne-a umplut inimile de groază. Ne-a spus că, în fapt, copilul nostru are doar o șansă de supraviețuire din patru. A zis că dacă știm un alt doctor, ar fi bine să-l chemăm pentru orice eventualitate.

Pe drumul de întoarcere acasă, soțul meu a cedat nervos și izbind cu pumnul, a lovit volanul, spunând: ”Betts, nu pot renunța la băiețel”. Ați văzut vreodată un bărbat plângând? Nu este o experiență plăcută. Am oprit mașina, și după ce am analizat iarăși situația, am hotărât să ne oprim la biserică și să ne rugăm, gândindu-ne că dacă voința Domnului era să ne ia copilul, noi aveam să ne supunem voii Lui. M-am prăbușit în strană și am spus, cu lacrimi rostogolindu-mi-se pe obraji: „Nu voia mea, ci a Ta să se împlinească”.

Chiar în momentul în care am rostit aceste cuvinte m-am simțit mai bine. M-a cuprins un seniment de liniște pe care nu-l mai avusesem de mult. Când a ținut drumul spre casă, am continuat să repet: „O, Doamne, nu voia mea, ci a Ta să se împlinească”. Am dormit bine pentru prima oară după o săptămână. Doctorul a sunat peste câteva zile și a spus că Bobby depășise criza. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru băiatul sănătos și voinic, în vârstă de patru ani, pe care îl avem astăzi.”

Chiar și oamenii de știință se întorc la religie. Să-l luăm de exemplu pe dr. Alexis Carrel, care a scris *Man, the Unknown (Omul, acest necunoscut)* și a câștigat cel mai mare premiu care-i poate fi acordat unui om de știință, premiul Nobel. Dr. Carrel scria într-un articol publicat în *Reader's Digest: Rugăciunea este cea mai puternică formă de energie pe care o poate genera cineva. Este o formă la fel de reală ca și gravitația terestră. Ca medic, am văzut cum unii oameni, după ce toate celelalte tratamente dăduseră greș, s-au însănătoșit și au scăpat de boli prin efortul senin al rugăciunii... Rugăciunea este asemenea radiului, o sursă de energie luminoasă autogeneratoare... Prin rugăciune, ființele umane caută să-și sporească energia finită aderând la sursa înfinită a tuturor energiilor. Când ne rugăm, ne conectăm la puterea motrică inepuizabilă care pune în mișcare Universul. Ne rugăm ca o parte din această putere să fie alocată nevoilor noastre. Chiar în timp ce cerem, primim ceea ce cerem și astfel ne recăpătăm vigoarea... De câte ori ne adresăm Domnului cu rugă fervente, atât sufletul cât și trupul ne devin mai bune. Nu este posibil ca vreun bărbat sau vreo femeie să se roage măcar o clipă și să nu obțină un rezultat bun.*"

Copilul cel mai drag

Dintre toți copiii, cel mai drag îmi este:

Cel mai mic, până crește;
Cel ce e departe, până se va întoarce;
Cel ce e bolnav, până se va vindeca;
Cel întemnițat, până va fi liber;
Cel încercat, până va fi mângâiat

VĂDUVA SĂRACĂ

Evangelheliștii Marcu și Luca (Marcu 12:41-44, Luca 21:1-4) relatează întâmplarea petrecută în Templul de la Ierusalim, în apropierea visteriei: *“Isus stătea jos în fața visteriei Templului, și Se uita cum arunca norodul bani în visterie. Multți cari erau bogați, aruncau mult”* (Marcu 12:41).

După o zi plină de activități și agitată, în care a condamnat comportarea cărturarilor și a fariseilor, cu siguranță Domnul Isus în trup pământesc avea nevoie și de odihnă, “stătea jos”, probabil era obosit. Totuși, a considerat că fapta deosebită a văduvei sărace care a dat tot ce avea în visteria Templului este o bună pildă pentru urmașii Lui. Observând dărnicia văduvei sărace Domnul Isus face o ultimă intervenție în Templul de la Ierusalim, pe care-l părăsește fără să se mai întoarcă acolo în trup.

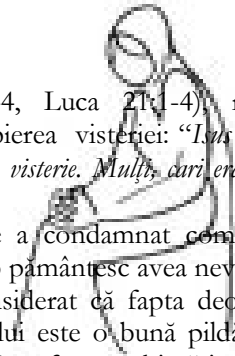
A venit și **o văduvă** care **“a aruncat doi bănuți”**. Domnul Isus apreciază în mod deosebit gestul văduvei care depune în Visteria Templului ultimii ei doi bănuți.

Domnul Isus împărtășește ceea ce vede și ucenicilor și îi îndeamnă să ia aminte la fapta văduvei sărace, laudă sacrificiul femeii sărace și spune: *”Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în visterie; căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască”* (Marcu 12:43-44).

Realizăm noi că această femeie singură a dat tot ce a avut de bunăvoie, considerând că bănuții ei vor fi folosiți cu înțelepciune pentru slava lui Dumnezeu? Ea și-a aruncat acolo banii, a aruncat tot ceea ce mai avea. Poate s-a întrebat cu ce va mai trăi? Și-a pus oare și întrebarea dacă îi va purta Dumnezeu de grijă? Văduva a aruncat cei **mai mulți bani** deoarece **a aruncat tot**. Lăsând în urmă Templul Domnului cu siguranță a plecat cu gândul că Dumnezeu îi va purta de grijă.

Cei ce aveau mult puteau lăsa mult la Templu, dar ne gândim noi că această femeie poate ar fi trebuit să primească ajutor, nu să dea? Acest gest al văduvei făcut cu atâta credință ne copleșește și ne face să reflectăm la ceea ce ar trebui să facem cu ceea ce ne dă și nouă Domnul.

Ne amintim cu această ocazie și de **văduva din Sarepta Sidonului** care l-a găzduit pe marele Proroc Ilie, hrănindu-l din sărăcia ei (1 Împărați 17:10-16) chiar dacă și-a dat seama că făina și uleiul de care dispune nu-i vor fi suficiente ei și fiului pentru a supraviețui. Această văduvă vede în Prorocul Ilie pe Omul lui Dumnezeu; crede că Dumnezeu le va purta de grijă.

Atitudinea acestor două văduve ne îndeamnă și pe noi să reflectăm la acest dar al dărniciilor și la fericirea care ne poate umple dacă îl și practicăm?

În Dicționarul Explicativ al Limbii Române, *dărnicia* este "însușirea de a fi darnic" și este sinonimă cu generozitatea și mărinimia. Din punct de vedere biblic, darnicia este un act de închinare, prin faptul că îl onorăm pe Dumnezeu atunci când hotărâm în inima noastră să dăruim ceva din bunurile noastre (2Cor. 9:11-14).

Atunci când dăruim de fapt împărțim cu alții ceea ce avem prin bunătatea Domnului și ar trebui cu această ocazie să oferim și o motivație pentru cei care folosesc darul primit, să aducă mai întâi mulțumiri lui Dumnezeu. Deci ar trebui să-i mulțumim Domnului nostru neîncetat pentru această fericire de a putea să dăruim, așa cum Domnul Isus, a zis: "*Este mai ferice să dai decât să primești.*" (Fapte 20:35).

Faptele mici din iubire și credință față de Domnul au fost întodeauna scoase în evidență de Domnul Isus dar și răsplătite. El ne spune: "*Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata*" (Matei 10:42), de asemenea în Luca 16:10 ne spune: "*Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept la cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari*".

Apostolul Pavel mulțumește **credincioșilor din Filipi** pentru darul primit prin Epafrodit, un prieten de neprețuit. Credincioșii din Filipi s-au identificat cu strădanile și suferințele apostolului, trimițându-i cele necesare "nevoilor" sale ori de câte ori au avut ocazia.

Filipenii și-au arătat grija lor pentru apostolul Pavel și după „întemnițarea" lui în Roma (Filip. 4:10-19).

Bisericile Macedoniei sunt încă un exemplu de dărnicie. Apostolul Pavel în a Doua Epistolă către Corinteni menționează: "sărăcia lor lucie a dat naștere la un belșug de dărnicie" (2 Cor. 8:2b).

Bisericile din Macedonia au dăruit:

- cu generozitate deși erau în saracie (2 Cor. 8:2b)
- cu bucurie (2 Cor. 8:2a)
- de bunăvoie (2 Cor. 8:3a)
- cu sacrificiu (2 Cor. 8:3b, 2a)
- fără zgârcenie (2 Cor. 9:5)
- fără părere de rău (2 Cor. 9:7) .

Credincioșii Macedoniei au dăruit din toată inima deoarece aveau o legătură puternică cu Domnul Isus Hristos și prin aceasta au dovedit faptul că:

- s-au dăruit pe ei înșiși Domnului (2 Cor. 8:5)
- au socotit dărnicia ca fiind un test al dragostei lor față de cei din jur (2 Cor. 8:8b)
- au fost profund motivați de exemplul Domnului nostru Isus (2 Cor. 8:9).

Dărnicia este răsplătită, este urmată de binecuvântări. În Sfânta Scriptură găsim scris în nenumărate părți acest lucru. Se menționează dintre efectele binecuvântărilor dărnicii:

- **bucuria** - în 2 Cor. 9:1-2 de a provoca și pe alții să urmeze exemplul
- **iubirea** - în 2 Cor. 9, cei care dăruiesc sunt iubiți de Domnul
- **vom mișca inima Domnului** - în 2 Cor. 9:8-11

Cu siguranță atunci când dăruim cu bucurie avem sentimente de mulțumire, de împlinire, de satisfacție deoarece știm că facem aceasta pentru Domnul și cu ajutorul Lui. Văduva săracă a aruncat ultimii ei bănuți în visterie cu credința că Templul este orânduit de Dumnezeu. Fapta ei avea să rămână un exemplu deosebit de-a lungul veacurilor și cu siguranță spre bucuria ei pentru veșnicie cu Domnul.

Având în față modelul acestor două văduve sărace și a Bisericilor din Filipi și Macedonia să ne cercetăm pe noi înșine în lumina Sfințelor Scripturi și să ne rugăm Domnului pentru **binecuvântatul dar al dărnicii** în biserica noastră. Și atunci când dăruim să o facem cu credință, cu bucurie, cu dragoste, fără părere de rău pentru că prin aceasta Dumnezeu este mulțumit și slăvit (2 Corinteni 9:11-14).

De câte ori sunt „EU”, greșesc.

Când nu ești Tu mă rătăcesc.

O clipă de mă-ncred în „EU”

Rămân orfan de DUMNEZEU!

Să fiu iar fără Tine-acum?

Mai bine sfărâ-mi „EU”-n scrum!

Decât să fiu fiirec, tot EU,

Învinge Tu, Stăpânul meu.

Când n-oi mai fi nimic din „EU”,

Un munte-n cale n-o fi greu

În Calea Ta, căci „EU” m-am stins,

Când m-am predat, umil și-nvins!

Ion Nicoară

ISUS ȘI CELE ZECE PORUNCI

„Să nu iei în deșert numele Domnului”

Exodul 20:7

DUMNEZEU ESTE DUH

Scopul acestei porunci este de a reaminti că Dumnezeu este sfânt și prin aceasta, pentru a pune pe oameni în gardă contra oricărei profanări a cinstei și onoarei Sale. „Numele lui Dumnezeu” este revelația persoanei Sale. A lua în deșert Numele Domnului înseamnă a nesocoti pe Dumnezeu însuși.

Această poruncă ridică o barieră contra blestemului și ipocriziei. Denumirile care sunt date lui Dumnezeu în Biblie ne ajută să înțelegem care trebuie să fie atitudinea noastră în fața lui Dumnezeu. Isus ne interzice de a jura și de a pune Numele Domnului în serviciul intereselor noastre. El ne invită, dimpotrivă, de a ne ruga pentru ca Numele lui Dumnezeu să fie sfințit.

Dacă în zilele noastre există o poruncă pierdută din vedere și uitată, este tocmai aceasta. Unii creștini nu par conștienți de sfințenia și măreția lui Dumnezeu; li se întâmplă să vorbescă cu ușurătate despre El.

A. PENTRU CE ACEASTĂ PORUNCĂ?

1. A treia poruncă:

Numele lui Dumnezeu reprezintă pe Dumnezeu Însuși. El revelează natura Sa, autoritatea Sa, intenția Sa, voința Sa și domnia Sa. Ce vrea să spună: „Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău”? Înseamnă a trata pe Dumnezeu cu dispreț sau indiferență, a vobi de El ca de un obiect fără importanță, implorându-L dar totuși rămânând în prefăcătorie, minciună, frivolitate sau blestem. Această poruncă ne interzice să ne referim la Dumnezeu atunci când gândurile, dorințele sau faptele noastre sunt contrare voinței Sale. Trebuie să veghem ca să nu dezonorăm pe Dumnezeu, să nu-L devalorizăm, făcând din Numele Său o fațadă pentru a ascunde necredința noastră, sau lipsa noastră de iubire. Nu trebuie să pronunțăm Numele Domnului decât cu respect și iubire, ca adoratori supuși și plini de recunoștință.

2. Isus și jurămintele (Matei 5: 33-37)

Găsim aici un comentariu referitor la a treia poruncă. Isus se ridică împotriva ușurinței cu care oamenii folosesc Numele lui Dumnezeu pentru a jura. În majoritatea cazurilor este aici o lipsă de respect față de Domnul. Ceea ce, bineînțeles, este de condamnat. Dar Isus merge încă și mai departe. El declară toate

jurămintele inutile. Pentru ce să cerem unui om să jure? Pentru că nu avem încredere în cuvântul lui; pentru că vrem să ne asigurăm împotriva unei false mărturii. Dar jurământul nu ne asigură nici o protecție serioasă. Cel care este gata să mintă, va minți și după ce a jurat, pe când cel care este atașat la adevăr îl va spune cu sau fără jurământ.

Nu se poate trage concluzia că Isus ne interzice de a presta jurământ în toate împrejurările, de exemplu în fața tribunalelor. Probabil că a trebuit El Însuși să o facă în fața lui Caiafa. Apostolul Pavel nu ezită să spună în câteva rânduri: „martor îmi este Dumnezeu”. Ceea ce Isus ne cere este să fim într-adevăr sinceri, în așa măsură demni de încredere, încât jurămintele devin de prisos.

3. A sfinți Numele lui Dumnezeu (Matei 6:5-9)

Isus ne face atenți că putem profana Numele lui Dumnezeu chiar rugându-ne. El vedea în jurul Lui oameni care aveau aparența credinței, dar lipsită de realitate. Era la modă, în epoca Lui, de a fi foarte pios. În consecință, numeroase persoane găseau plăcerea să fie văzuți rugându-se în sinagogi și chiar pe străzi. Ei obțineau astfel o reputație de pietate. Isus condamnă acest mod de a acționa, nu pentru că El refuză orice fomă de rugăciune publică, ci El vrea să reamintească adevăratul sens al rugăciunii: ea este o legătură între Dumnezeu și om, ea exclude orice ipocrizie și fățarnicie.

Oferindu-ne ca model rugăciunea domnească, Isus ne invită a spune lui Dumnezeu: „Sfințească-se Numele Tău”. Noi trebuie să cerem ca Dumnezeu să fie onorat și exaltat de către oameni, dar mai cu seamă trebuie să ne angajăm noi înșine ca să-I sfințim Numele, adică a-L adora și a-L servi, pentru ca El să fie respectat și iubit de cei care ne însoțesc în viața zilnică, pentru ca și alții să ajungă a-L cunoaște pe Creatorul și Domnul lor.

B. ADEVĂRURI CARE NE FAC SĂ TRĂIM

1. Este foarte grav a-ți bate joc de Dumnezeu

Trebuie să fim conștienți de sfințenia lui Dumnezeu pentru a nu cădea în lipsă de respect față de El. Dacă ne amintim întotdeauna că Dumnezeu este Domnul, cum vom îndrăzni noi oare a blestema sau a călca în picioare Numele Lui?

2. Măsurile de a ne pune în gardă

Lumea actuală nu strălucește prin respectul și iubirea de Dumnezeu. Înjurăturile și blestemele sunt pe cele mai multe buze. Creștinii trebuie să refuze în mod categoric de a se lăsa contaminați de acest venin al lipsei de respect față de Dumnezeu. Nu depinde decât de ei pentru ca Numele lui Dumnezeu să fie sfințit înaintea tuturor oamenilor.

De citit: *Deuteronom 5:11-15; Geneza 28:10-17; Exodul 3:11-15; Ieremia 15:15-20; Iacov 3:6-12; Ioan 17: 6-12; Psalmul 145:13-21*

(Studii biblice – I. Hodoroabă)

Întrebări pentru sfârșitul zilei

„Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea.”

Psalmul 4:8

- ❖ Este cineva mai fercit pentru că te-a întâlnit astăzi ?
- ❖ Își aduce aminte cineva că i-ai vorbit astăzi ?
- ❖ Ziua este aproape pe sfârșit. Poate spune cineva o vorbă bună despre tine ?
- ❖ L-ai salutat cu căldură pe prietenul pe care l-ai întâlnit astăzi ?
- ❖ Egoism și altruism. Care din ele te-a caracterizat astăzi ?
- ❖ Este vreunul care să fie mulțumitor pentru ceea ce i-ai făcut astăzi ?
- ❖ Este măcar cineva care să se bucure pentru ceea ce i-ai făcut sau i-ai spus ?
- ❖ Ai încurajat măcar pe unul din cei pe care i-ai întâlnit astăzi ?
- ❖ Ți-ai pierdut ziua fără rost sau ai făcut ceva folositor ?
- ❖ Ai lăsat în urmă gânduri bune sau supărare ?
- ❖ Acum înainte de a închide ochii pentru odihnă crezi că Dumnezeu va spune: „**Pentru ceea ce ai făcut azi, meriți și ziua de mâine ?**”

CASTELUL din povestea UITĂRII

- partea a II a -

*Continuăm povestea din Castelul Uitării
(nr. 13 al revistei)*

Un om care avea un Domn mergea spre Țintă ținându-se de stânci pe o potecă îngustă, spre zarea de lumină.

A întâlnit în drum un Castel al Aurului și a uitat de Ținta lui, de Drumul lui, de Domnul lui...

Pentru că acel castel era Castelul uitării.

Castelul găsit în noapte era în totalitate din aur. Era prima lui noapte în Castelul Aurului. Dar ce obicei ciudat! În loc să meargă la culcare, oamenii din acest castel se pregăteau parcă de începutul unei zile, de mari petreceri. Totul era fastuos! Saloane imense cu candelabre din aur, mese întinse, muzică, o altfel de muzică decat cea cu care era obișnuit..., iar oamenii....

Oamenii erau plini de veselie, păreau fericiți în extazul lor din dansuri, din droguri, din alte felurite plăceri ale momentului din care lipsea neprihănirea.

Călătorul nostru a fost înconjurat de "prieteni", a gustat câte puțin din toate și a început să-i placă din ce în ce mai mult, să se obișnuiască și să uite....

Își amintea rareori de vremea trecută. Se pierduse.

Îi era frică însă de o imagine pe care o văzuse: un abis aflat în castel în care cădeau câte unii din oamenii cei veseli, în urma lor auzindu-se ecoul țipetelor lor.

Într-o dimineață, după o noapte petrecută în distracții, în loc să meargă la culcare s-a hotărât să se plimbe puțin. Dinspre vechea pădure în care nu mai intrase de când poposisese în acest castel venea o răcoare binefăcătoare, dar era ziuă și el trebuia să meargă să doarmă pentru că el transformase ziua în noapte. Nu a mai dormit cum trebuie în această zi, iar seara parcă nu avea același chef din fiecare noapte. Se bucurase mult când intrase în acest castel, îl impresionaseră străzile de aur, oamenii fără griji, libertatea de a face orice, lipsa de prejudecăți. Fusesse un „elev bun”. Învățase repede lucrurile rele și pentru celelalte lăsase o barieră în mintea sa.

Cochetase cu păcatul până când acesta pusese stăpânire pe inima sa și pe viața sa. Și totuși avusese un Domn pe care Îl uitase ....

Într-o zi a simțit că nu mai poate, că s-a săturat de aceleași lucruri, parcă i se facuse dor de ceva trecut pe care nu-l putea desluși. Era prea mult. Somnul își pierduse liniștea, nu mai avea pace. Se săturase de prietenii fără prejudecăți, de

mersul fără nici o țință, se simțea murdar. Ar fi dorit să nu mai fie aici, dar nu putea să plece, paznicii erau strașnici și noii prieteni n-ar fi permis. Nici nu era foarte sigur pe el, inima lui era împărțită. Și-a dat seama că pe măsură ce se înconjurase de prieteni noi uitase de tot și în primul rând de propria-i conștiință.

Într-o zi a visat o prăpastie adâncă și s-a trezit speriat. Parcă el mai căzuse odată într-un abis și cineva cu braț întins îl scosese de acolo, îi dăduse putere, îl iubise iar el Îl considerase Domnul său. Era atât de demult! Dintr-o dată își aduse aminte și începu să plângă amar. Cum să scape? Cum să fugă? Totul era atât de murdar! Și-a amintit de El. Îi era rușine, dar era singura scăpare. El îi promisese că nu-l va lăsa niciodată, că nu-l va părăsi niciodată. Doar de atât se putea lega în acele momente.

Cu lacrimi amare își exprimă toată durerea și părerea de rău până când mâna discretă a Domnului s-a aplecat spre el. L-a smuls din castelul Uitării și l-a pus din nou pe drumul spre Țintă.

I-a dat pacea Lui nu cum i-o dăduse lumea pe care o cunoscuse, pacea cea blanda și curată dătătoare de viață în Dumnezeu. Călătorul nostru și-a regăsit ca prin foc drumul spre Țintă, a fost regăsit din nou de Domnul său, Domnul Dragostei, al Neprihănirii – Domnul Isus Hristos care a plătit prețul pentru fiecare din noi. Suntem ai Lui, totul este ca noi să nu uităm acest lucru.

Zamfiroiu Maria

*****

E numele meu...

- Dar tu ce te-ai apucat să citești în Biblie? zice un credincios către un necredincios. Nu-i pentru tine cartea asta...

- Ba-i tocmai pentru mine, răspunde credinciosul, căci uite, în ea stă scris numele meu.

- Unde?

- Aici unde zice : "Isus Hristos a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu". (1 Timotei 1:15).

Viața cotidiană în vremurile biblice

M.C. Tenney

- Femeile cu putere în Israel -

Majoritatea evreicelor n-au avut niciodată acces la o responsabilitate publică, dar există câteva excepții. Scriptura ne citează și ne prezintă mai multe femei ilustre în domeniul politic, militar sau religios.

Regine

Nu toate femeile din Biblie se distingeau prin faptele lor bune. Regina Izabela este în acest sens exemplul cel mai izbitor din Vechiul Testament. Fiica lui Etbaal, regele sidoniților, s-a căsătorit cu Ahab, prinț din Israel și s-a instalat la Samaria. Când a devenit regină, și-a impus dorințele asupra poporului. Ea voia ca israeliții să se proștearnă înaintea lui Baal: ea a invitat deci sute de profeți ai lui Baal să vină în Israel și i-a plătit gras. A pus de asemenea să fie executați toți profeții Domnului care i-au căzut sub mână (1 Împărați 18:13). Chiar și un israelit pios ca Nabot a fost dat la moarte. Profetul Ilie a fugit și s-a ascuns ca să-și salveze viața. El credea că este singurul profet adevărat care mai rămăsese în toată țara. De fapt, în toată țara nu mai existau decât 7000 de persoane care refuzaseră să slujească lui Baal, dar numai Domnul știa cine erau ei. Bineînțeles, numărul lor era mic. La ani de zile după răsturnarea și omorârea Izabelei, oamenii se mai închinau încă lui Baal (1 Regi 18, 21).

Irodiada a fost o altă femeie care a profitat de puterea și frumusețea ei ca să obțină ceea ce dorea. Când Ioan Botezătorul i-a condamnat căsătoria cu regele Irod, ea l-a pus pe rege să-l aresteze și să-l bage la închisoare. La aniversarea zilei de naștere a lui Irod, fiica Irodiadei a dansat pentru invitați. Ea a plăcut atât de mult regelui, încât el a promis să-i dea tot ceea ce dorea. Irodiada i-a sugerat fiicei ei să ceară capul lui Ioan Botezătorul ca să scape de el.

Cu toate acestea, nu toate reginele din Biblie erau rele. Estera a profitat de puterea ei în sânul imperiului persan ca să-i ajute pe evrei. Cartea Estera ne relatează istoria ei.

- va urma -

Sfaturi practice

NUCILE ȘI ULEIUL DE NUCI

Fructe deosebit de nutritive și vitalizante, foarte indicate în perioada rece a anului, nucile conțin, la 100 g: 15 g de proteine, 60 g de lipide, 15 g de glucide și 2,4 g de celuloză. Sunt bogate în minerale ca sodiu, potasiu, calciu, magneziu, clor, fosfor, sulf, fier, cupru, zinc și iod. Conțin vitaminele C, B1, B2, B5, vitamina PP și caroten. Au valoarea calorică 630 la 100 g.

Pe lângă faptul că sunt foarte hrănitoare, nucile au și valoare terapeutică bine definită. Le sunt recunoscute atât proprietăți laxative, cât și anti-diareice, virtuți antitoxice la nivelul pielii și al circulației limfatice și, de asemenea, o acțiune vermifugă, în special asupra teniei.

Cura cu nuci este indicată ca adjuvant în tulburările de stomac și intestine: ulcere, dispepsii, iritații. Unii le reproșează că provoacă afte și alte inflamații bucale. Aceste neajunsuri pot fi evitate dacă după consum clătiți gura cu un decoct de salvie sau luați o linguriță de miere de albine, pe care o „plimbați” prin gură pentru a calma iritația, apoi clătiți gura cu apă caldă. Sfărâmate la mixer sau făcute pudră nu provoacă iritație. În cură, doza maximă, echivalentă cu un fel de mâncare sățios, nu trebuie să depășească 100 g pe zi, timp de o lună, sau 100 g o dată la două zile, timp de două luni. Se mestecă îndelung.

Extras la țară cândva și folosit în gospodărie, uleiul de nucă este astăzi greu de găsit. De el ar putea profita toți cei care suferă de hipercolesterolemie și sunt predispuși la arteroscleroză. Uleiul de nucă se situează pe primul loc între uleiurile nesaturate, înaintea uleiului de soia și a celui de porumb, datorită proprietății sale anticolesterolice și este indicat în curele de protecție a aparatului cardio-vascular. Are proprietăți tonice. Este indicat doar uleiul presat la rece. Gustul său este extrem de apreciat de cunoscători; poate astăzi nu se mai produce și datorită faptului că este pretențios: râncezește ușor și trebuie păstrat la frig și întuneric.

Pagina gospodinelor

Salată de iarna I

Ingrediente: 2 kg de varză, 1 kg de gogoșari, ½ kg de castraveți, ½ kg de ceapă, ½ kg de gogonele, ½ kg de morcovi, ½ litri de oțet, 125 g de zahăr, 50 g boabe de muștar, 5 g piper, foi de dafin, sare.

Preparare: Zarzavaturile se curăță, se spală și se lasă să se scurgă. Se taie varza feliuțe, iar gogoșarii, gogonelele, ceapa, morcovii, castraveții se taie rondele cât mai subțiri. Ceapa se taie inele, iar castraveții se lasă cu coajă. Gogoșarii se curăță bine de semințe. Se sarează totul și se lasă până a doua zi. Se amestecă cu oțetul, zahărul și restul condimentelor. Se pun în borcane și se leagă cu celofan.

Salată de iarnă II

Ingrediente: 1 kg de ceapă tăiată solzișori, 1 kg de țelină rasă, 1 kg de gogonele tăiate cubulețe, 1 kg kapia tăiat julien, 1 kg de gogoșari tăiați cubulețe, 1 kg de morcovi rași, 800 g de muștar, 500 ml de ulei, 1 litru de oțet, 350 g de zahăr, 6 linguri de sare, 20 g de boabe de piper, două foi de dafin.

Preparare: Toate legumele se opăresc timp de 10-12 minute în soluția de oțet, sare, zahăr, boabe de piper și foi de dafin. Se scot și se lasă la răcit, apoi se storc și se amestecă bine cu maioneza făcută din 400 g de muștar și ulei. Salata se pune în borcane. Deasupra se pune un strat gros cam de un deget de muștar. Se leagă borcanele și se pun la răcoare. Această salată se folosește ca garnitură la pește și la alte fripturi.

Știați că...?

- *Resturile de brânză și de cașcaval nu trebuie aruncate. Băgate în cuptor până încep să se înmoaie, apoi amestecate, formează o pastă care, unsă pe pâine este un fel delicios de mâncare.*
- *Tacâmurile de inox capătă o strălucire de invidiat dacă sunt frecate cu o jumătate de lămâie deja folosită și apoi sunt șterse cu o cârpă moale.*
- *Pătrunjelul cu frunzele plate este mai parfumat decât cel cu frunzele crețe. Preferați-l, mai ales când îl puneți crud în salate.*

L a m u l ț i a n i !

Salutăm surorile născute în luna septembrie cu

Isaia 48:17

*„Așa vorbește Domnul, Răscumpărătorul tău, Sfântul lui Israel:
Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te învăț ce este de folos, și te
călăuzesc pe calea pe care trebuie să mergi!”*

ANGHEL Mirela	IONESCU Viorica Olga	RĂGĂLIE Maria
APOSTOL Doina	ITIGAN Marta	RAMBA Maria Magdalena
ATANASESCU Virginia	IUȘAN Maria	RUSU Lidia
BĂDESCU Sofia	LINGURARU Vilma	SCHMIDT Constanța
BOGĂȚEANU Cristina	LUNGEANU Victoria	SIMION Aurelia
BOJOGA Mirela Gabi	MARINESCU Rodica Ileana	SOCACIU Cătălina Elisabeta
BUCURESCU Mariana	MITROI Mirela Steluța	STANCA Daniela
CHIRIAC Nina	NICOLAE Daniela	SUCIU Anca
CIOCAN Elena	PĂSLARU Elena Valetina	TĂNASE Gloria
COLNIC Niculina	PĂUN Lucia	TUDORICĂ Crina Ștefania
CUNA Atena	PETRESCU Iuliana	URIAȘU Rodica Daniela
DANCIU Lavinia	POENARU Margareta	VASILE Maria
DUMITRACHE Mariana	POPA Angela Mihaela	VEDE Elena
DUMITRU Laura Gabriela	POPESCU Floarea	VODĂ Elena
ENESCU Mara	POPOVICI Carmen	VRÂNCEANU Domnica
GHEORGHE Maria	PRUNĂ Jeana	ZAHARESCU Gloria
GRIGORE Floarea	RACATIAN Milca Aurelia	ZĂINESCU Rahila
GURALIVU Cristina	RADU Elena	ZAMFIROIU Maria

Vă anunțăm că a reînceput ora surorilor, timpul de părtășie și susținere în rugăciune a problemelor cu care se confruntă surorile. Vă așteptăm cu drag în fiecare marți la orele 16!

Vă invităm să luați parte la serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” după următorul program:

Vineri: orele 18,00 – 20,00
Duminică: orele 9,00 – 12,00
18,00 – 20,00

